

Πρόσωπα που έδειξαν Μετάνοια και σώθηκαν

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

α) Απ. Παύλος

Τί ήταν ο Απ. Παύλος πριν γνωρίσει στη Δαμασκό το Χριστό; Βλάσφημος, διώκτης, υβριστής του Χριστού, άγριος άνθρωπος. Επειδή όμως έδειξε προθυμία, ελπίδα στο Θεό, επειδή δεν κυριεύθηκε από απόγνωση, λύπη αφόρητη, απελπισία, σηκώθηκε από την πτώση του και έγινε ισάγγελος άνθρωπος, Απόστολος του Θεού, ο πρώτος μετά Χριστόν!

β) Ο ληστής στο σταυρό.

Οι Εβραίοι για να γελοιοποιήσουν το Χριστό, σταύρωσαν δεξιά και αριστερά τους δύο κακούργους, δύο ληστές.

Ο ένας ληστής παρασύρθηκε από τον όχλο που λοιδορούσε το Χριστό και άρχισε και αυτός ειρωνείες.

- Αν είσαι συ ο Χριστός, κατέβα από το σταυρό, σώσε τον εαυτό σου και εμάς!

Ο άλλος, όταν είδε τ' ανεξήγητα φυσικά φαινόμενα, την ανεξήγητη πραότητα ,

ανεξικακία, όταν άκουσε: «Πάτερ, ?φες α?το?ς? ο? γάρ ο?δασι τί ποιο?σι», συγκλονίστηκε, έγινε σεισμός μετάνοιας και πίστεως μέσα του. Μετάνιωσε για τα έργα του, πίστεψε ότι έχει μπροστά του κάποιον αναμάρτητο, πανίσχυρο, κραταιό και δυνατό Θεό!

- Κανένας άνθρωπος , συλλογίστηκε ο ληστής, δεν έχει τόση ψυχική δύναμη ώστε να συγχωρεί πανεύκολα, ήρεμα, τους σταυρωτές Του. Άρα, είναι υπερφυσικός, υπεράνθρωπος , Θεός.

Στρέφεται με θυμό προς τον ...συνάδελφό του κακούργο και του λέει:

- Καλά, εσύ δεν φοβάσαι καθόλου το Θεό; Εμείς τώρα παθαίνουμε άξια με τα έργα μας. Αυτός όμως ο άνθρωπος δεν έκαμε τίποτα κακό.

Συγκλονίζεται ο ληστής. Δάκρυα κυλούν στα μάγουλά του. Στρέφεται μ' ελπίδα στο Χριστό.

«Αυτός είναι Θεός, συγχωρεί όλες τις αμαρτίες , ας συγχωρήσει και μένα τον αμαρτωλό».

- Ω! Κύριε, μνήσθητι μου εν τη Βασιλεία σου.

Ο Χριστός δεν ωμιλούσε καθόλου. Τότε όμως άνοιξε διάπλατα τα μάτια του και του λέγει ήρεμα:

- Αληθ?ς σοι λέγω, σήμερον μετ' εμού εσύ εν τω παραδείσω.

Πρώτος που μπήκε στον Παράδεισο υπήρξε ένας ληστής , ένας δολοφόνος, ένας φονιάς.

Αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος α) μπορεί να μετανοήσει έστω και την τελευταία στιγμή, β) δεν φταίει ο τόπος για το κατρακύλισμα ή τη μετάνοια, αλλά ο τρόπος, η προαίρεση!

Άγγελοι κατρακυλούν από τον ουρανό, οι πρωτόπλαστοι αμαρτάνουν μέσα στον παράδεισο!

Ο π. Πορφύριος συχνά έλεγε «Και στην Ομόνοια μπορεί κανείς να γίνει άγιος».

γ) Ο τελώνης στην παραβολή του Φαρισαίου

Ο Φαρισαίος υπερηφανεύεται αλαζονικά, κατακρίνει όλο τον κόσμο, ακόμη και τον ταλαίπωρο τον Τελώνη, που κλαίει παράμερα σε κάποια ήσυχη γωνιά του ναού.

Ο Τελώνης αποδέχεται την κατάκριση, χτυπά το στήθος του, μετανοεί, δεν απελπίζεται για την σωτηρία του, ελπίζει, πιστεύει, ταπεινοφρονεί, επιμένει, κλαίει, οδύρεται, επιστρέφει «δεδικαιωμένος» στο σπίτι του, ξεπερνά τον Φαρισαίο!

δ) Ολόκληρη πόλη η Νινευί!

Η απόφαση του Θεού τους ωδηγούσε σίγουρα στην απελπισία, γιατί ο Ιωνάς δεν είπε «αν μετανοήσετε θα σωθείτε», αλλ' απλά τους προειδοποίησε «ακόμη τρεις ημέρες και η Νινευί θα καταστραφεί».

Ο Θεός απειλεί ρητά, κατηγορηματικά, τελεσίδικα, ο προφήτης φωνάζει , διαμαρτύρεται, επιβεβαιώνει ότι η καταστροφή δεν επιδέχεται αναβολή ή περιορισμό.

Κανονικά οι Νινευίτες έπρεπε ν' απελπιστούν, να τα βάψουν μαύρα. Αυτοί όμως δεν κυριεύονται από απόγνωση , ούτε παρατούν τις καλές ελπίδες. Η σωτηρία της Νινευί, η συγχώρηση της πόλεως χόλωσε τον προφήτη Ιωνά , φανέρωσε όμως την άκρα φιλανθρωπία του Θεού, γιατί συμφιλιώθηκε μαζί της, όταν ειλικρινά μετενόησαν».

[Γι' αυτό ακριβώς δεν πρέπει να απελπίζεσαι καθόλου, αν μετανοείς! Το πιο ισχυρό όπλο του διαβόλου είναι η απόγνωση, η απελπισία.

· Τα πονηρά πνεύματα χαίρονται, όταν οι άνθρωποι αμαρτάνουν, όταν όμως απελπίζονται, χορεύουν, χοροπηδούν, γελούν, ευφραίνονται!

· Η απελπισία του ανθρώπου είναι άφατη ευφροσύνη του διαβόλου!]

Από το βιβλίο: «ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΠΟ ΚΟΥΚΟΥΣΟΝ
ΜΕΤΑΝΟΙΑ- ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ»
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΓΟΝΤΖΑΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΩΦΕΛΙΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ»
ΤΕΥΧΟΣ 100Ν - Αθήνα

Πηγή: agioritikovima.gr